

militære Udgifter Størrelse paa det foreliggende Finanslovsforslag — efter en løs Gennemgang af samtlige Udgifter ville de antagelig andrage 33½ Mill. Kr. — det vil være mere naturligt at vente med denne Opgørelse til Finanslovens tredje Behandling, til vi se Tillægsbevillingsloven og de Ændringsforslag, der altid komme frem under Finanslovens Behandling. Det er ret rimeligt, at Militærudgifterne ville naa op til det samme svimlende Beløb som det, der blev bevilget i sidste Rigsdagssamling, nemlig 38,3 Mill. Kr. Nu siger man nok, at den forøgede Formueskat, den Ekstraskat, vi fik, skulde dække, men vi vide alle, at den forslaar hverken helt eller halvt, den har paa det sidste Statsregnskab givet fattige stakkels 1,800,000 Kr. Det er jo ingen Verdens Ting til at dække de uhyre militære Byrder, Landet har paataget sig. Vi erindre alle, at der, da Forsvarskommissionen blev nedsat, i Kommissoriet til denne Kommission blev fremsat følgende Udtalelse: at den under tilbørligt Hensyn til Statens Evne til at bære de med den paatænkte Ordning følgende øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Udgifter o. s. v. Men denne Forudsætning er bristet, der er ikke taget tilbørligt Hensyn til Statens økonomiske Evne, vi have faaet en Række Forsvarslove, som ligge langt over vort Lands økonomiske Bæreevne i Øjeblikket.

Finanslovkommissionen har foreslaaet Nedsættelser til et Beløb af 3,800,000 Kr., men overfor de militære Budgetter er den gaaet frem med en Skaansomhed og Varsomhed, som ikke kendes noget andet Sted i dens Virksomhed. Det, som Kommissionen har foreslaaet at nedsætte paa disse Budgetter, er 263,400 Kr. Regeringen har været villig nok til at følge Finanskommissionen paa en Række Punkter, men her, hvor det drejede sig om Militærudgifter, har Regeringen kun i en meget ringe Grad fulgt Kommissionens Indstillinger og har kun vedrørende Krigsministeriet taget Nedsættelser til et Beløb af 38,140 Kr. til Følge og for Marineministeriets Vedkommende et Beløb paa 9,470 Kr., altsaa tilsammen 47,610 Kr. af de 263,400 Kr., Finanslovkommissionen havde foreslaaet. Den Nedsættelse, Regeringen her vil gaa med til, betyder saadant noget som omtrent 1/8 pCt. af det, vi i Fjor bevilgede til Militær-væsenet.

Der synes i Øjeblikket at være ved at udbrude en alvorlig Strid mellem Forsvarsministeren og Hærens Generaler, og Striden truer næsten med at udarte til regulær Strjke, en Generalstrjke. Dette Ord

har i alle Lande en frygtelig Klang. Naar man hører Ordet Generalstrjke, kommer man gerne til at tænke paa voldsomme Omvæltninger i Samfundet. Saa vidt en udenforstaaende kan se, drejer denne Strid sig om Garnisonsordningen. Det vil erindres, at vi i Fjor her i Rigsdagen bleve overraskede med Kravet om meget betydeligt forhøjede Udgifter i Anledning af Troppeafdelingens Flytning fra Jylland til Øerne, Udgifter, man ikke havde tænkt paa, da Forsvarslovene bleve vedtagne, og som derfor kom stærkt overraskende for alle.

Hele denne Sag er efter sit Forløb i Fjor og igen i Aar fuld af mærkelige Modsigelser. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa den Skrivelse, Finansudvalget modtog fra Krigsbestyrelsen, altsaa Forsvarsministeren, i December Maaned i Fjor, hvori Forsvarsministeren skriver til Finansudvalget, at en almindelig Indkvartering hos Borgerne vilde blive overordentlig byrdefuld for de udsete Byer, hvis den i det hele er mulig. Og derfor foreslog Ministeren den Gang, at Indkvarteringen i de udsete Smaabyer her paa Sjælland skulde foregaa i Kaserne, som Kommunerne byggede, og hvortil Staten naturligvis skulde udrede sine Tilskud, eller rettere sagt, Staten skulde betale det hele. Men saa længere hen paa Samlingen fik vi at vide af den højtærede Forsvarsminister, at det Standpunkt havde han forladt, nu var det ikke mere nødvendigt, at der skulde være Kasernebygning, nu kunde der meget godt foretages en Tvangsendkvartering hos Borgerne omkring i disse Byer. Endvidere paastod Ministeriet den Gang, at det slet ikke kunde gaa an at have Garnisoner liggende i Kystbyer, og at derfor Byer som Helsingør, Nyborg og Fredericia maatte miste deres Garnisoner, og Krigsbestyrelsen havde allerede tilskrevet Byerne Helsingør, Nyborg og Fredericia, at det var uundgaaelig nødvendigt, at Garnisonerne maatte flyttes bort fra dem. Dette Standpunkt er ogsaa forladt. Nu kan det meget godt gaa an at have Garnisoner liggende i Kystbyer. Der er ikke noget i Vejen for, at baade Helsingør og Fredericia kunne faa Lov til at beholde deres Garnisoner.

Dette Standpunkt kan jeg godt billige; det var Socialdemokratiets Standpunkt straks. Vi sagde: Der er ingen Grund til at foretage nogen som helst Omflytning, lad Soldaterne blive i deres gamle Kvarterer, og lad de 3 Byer, Helsingør, Nyborg og Fredericia, faa Lov til at beholde